

відсутність єдиного підходу до визначення змісту вимог до звітної інформації; відсутність градації в її використанні за рівнями управління та центрами відповідальності (паралелізм в обробці однієї і тієї самої інформації); відсутність методичних рекомендацій щодо порядку формування та представлення звітності зацікавленим користувачам.

В наш час господарюючим суб'єктам надається повна юридична, економічна та підприємницька самостійність, яка при відносно нерозвинених ринкових механізмах та методах управління призвела до зниження ефективності їх діяльності. В умовах розвитку конкуренції і становлення інвестиційного ринку необхідно мати інформацію, яка дозволить внутрішнім користувачам звітності адекватно оцінити результати діяльності підприємства. Реформування бухгалтерського обліку спричинило істотні зміни в інформаційному середовищі і висунуло нові вимоги до підготовки звітності. Відбулась переорієнтація всієї діяльності в сфері збору і обробки інформації на забезпечення кінцевої мети - задоволення інформаційних запитів користувачів, що стало підставою для окремих науковців трактувати останній етап розвитку обліку як інформаційний. Сучасний характер змін в системі економічних відносин та рівень розвитку господарюючих суб'єктів стали передумовою збільшення кількості користувачів з різними інформаційними запитами. Формування науково обгрунтованої системи внутрішньої (управлінської) звітності є одним із перспективних напрямів дослідження. Окреслена проблема є багатогранна, адже стосується практично всіх галузей економіки, організаційно-технологічну специфіку виробничої діяльності яких не в змозі охопити жоден з інших видів звітності.

УДК 657.221

О.О. ОМЕЛЬЧУК, *магістр з обліку і аудиту,*
Луцький національний технічний університет

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

При організації роботи новоствореного підприємства особливе місце належить формуванню облікової політики. Головною

метою при її створенні має бути формування якісної, достовірної та правдивої інформації про діяльність підприємства для зацікавлених користувачів.

Формування облікової політики на підприємстві супроводжується низкою проблем, оскільки не має ні чіткого процесу формування, ні алгоритму її складання.

При визначенні, якою буде облікова політика необхідно використовувати проектні матеріали бухгалтерського обліку, тобто графіки документообігу, посадові інструкції, проекти автоматизованого обліку, плани щодо організації бухгалтерського обліку. Важливе значення набуває використання установчих документів, в яких зазначені основні засади побудови господарської та організаційної діяльності підприємства.

Облікова політика так чи інакше враховує вимоги законодавства та нормативних документів. Враховуючи вимоги Законів України та П(С)БО підприємство сприяє уникненню помилок у фінансовій звітності. Проте необхідно пам'ятати, що при визначенні пріоритетних напрямків бухгалтерського обліку керівник підприємства може мати на меті різні цілі, які впливатимуть на розробку документа, що і загострює виникнення проблем на початковому рівні розробки облікової політики.

Нами було виявлено, що при розробці та реалізації облікової політики так чи інакше виникають проблеми методичного характеру, а саме через існуючі умовності в нормативній базі, яка потребує постійного вдосконалення. Це пояснюється недосконалістю та вузькою направленістю бухгалтерського і податкового законодавства, яке не дозволяє вирішити низку питань за допомогою наказу про облікову політику.

Рекомендуємо формувати облікову політику поетапно, враховуючи на кожному етапі такі питання:

- визначення завдань використання об'єктів бухгалтерського обліку щодо яких буде розроблена облікова політика (галузь діяльності підприємства, технологію виробництва);

- ретельне дослідження та оцінка факторів, які впливатимуть на здійснення вибору принципів, методів ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності;

- ідентифікація даних принципів та методів з умовами діяльності підприємства та запитам користувачів звітної інформації;

- оформлення облікової політики відповідно до вимог.

Отже, можна стверджувати, що створення та удосконалення облікової політики важкий процес, при цьому фахівці з бухгалтерського обліку розуміючи вагомість та необхідність даного документа для підприємства, особливого значення як інструменту забезпечення облікового процесу не надають. Це пояснюється, тим що власники не приділяють належної уваги формуванню облікової політики, що негативно впливає на обліковий процес та визначення фінансових результатів.

УДК 657.474

О.П. ПАНАДІЙ, *аспірант*
відділу методології обліку та аудиту,
ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН, м. Київ

РОЗПОДІЛ ВИРОБНИЧИХ НАКЛАДНИХ ВИТРАТ В УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКУ АГРОФОРМУВАНЬ

Серед проблем, що повинні вирішуватися у царині бухгалтерського обліку (як у публічній, так і, тим більше, в управлінській його детермінантах), одне з центральних місць займає питання мінімізації умовностей у формуванні собівартості продукту, який виробляє підприємство. Для теоретично «підкованих» бухгалтерів не є секретом, що достовірність інформації про собівартість залежить від правильності ідентифікації зв'язку між понесеними підприємством витратами та продуктом, який виробляється. Саме для потреб визначення цих зв'язків у теорії управлінського обліку і функціонує класифікація витрат на основні та накладні, прямі і непрямі, хоча для спрощення розуміння цих класифікацій у міжнародних формальних інститутах фінансового обліку (йдеться про визнання виробничих витрат за МСБО 2 «Запаси») витрати, пов'язані з виробництвом, узагальнено поділяють на прямі і накладні. І якщо поняття «прямоти» окремих видів витрат (наприклад, прямих матеріальних витрат чи витрат на